

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 10 ՅՈՒԻՍ, 2023

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹԷ (միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, ԿՈՒՐ ԻՆՃ Իմաստութիւն Կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. Ի չար խորհրդոց, Ի բանից եւ Ի գործոց փրկեա ԿԻՍ. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բապտիզմեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 37 ԶԱՐԵՐՈՒՆ ՈՒ ԲԱՐԻՆԵՐՈՒՆ ՎԱԽՃԱՆԸ

Ամբարիշտը արդարին դէմ դաւ կը նիւթ՝
անոր դէմ իր ակռաները կը ճարելով:
Տէրը կը ծիծաղի անոր վրայ,
որովհետեւ գիտէ թէ մօտ է անոր կորուստին օրը:
Ամբարիշտները իրենց սուրերը կը քաշեն, իրենց աղեղները կը լարեն՝
ներահարելու համար աղքատն ու ջրաորը,
սպաննելու համար ուղիղ վարքով ապրողները:
Սակայն անոնց սուրերը իրենց սիրտը պիտի մխուի,
աղեղները պիտի կտրուին:
Արդարին ունեցած քիչը աւելի լաւ է,
քան ամբարիշտներու մեծ հարստութիւնը.
որովհետեւ Տէրը պիտի խորտակէ ամբարիշտներուն բազուկները,
մինչդեռ նեցուկ պիտի դառնայ արդարին:
Տէրը անձամբ հոգ կը փանի անոնց՝
որոնք անբիծ կեանք կը վարեն.
անոնց ժառանգութիւնը յաւիտենական պիտի ըլլայ:
Անոնք ամօթով պիտի ջնան, երբ չար ժամանակներ գան.
սովի օրերուն՝ լիով պիտի յագենան:
Սակայն ամբարիշտները պիտի կորսուին.
Տիրոջ թշնամիները պիտի չորնան՝
արօտավայրի ծաղիկին պէս, եւ ծուխի պէս պիտի ջրանան:
Ամբարիշտը փոխ առածն իսկ չի վերադարձներ,
մինչ արդարը կու տայ՝ ողորմած ըլլալուն համար:
Անոնք որոնք Տիրոջ կողմէ կ'օրհնուին՝ պիտի ժառանգեն երկիրը,
իսկ անոնք որ անոր կողմէ կ'անիծուին՝ պիտի կորսուին:
Տէրը ինք կ'ամրապնդէ մարդու քայլերը,
երբ կը հաւնի անոր ընթացքը:
Նոյնիսկ իյնալու պարագային՝ գետին ինկած չի մնար ան,
որովհետեւ Տէրը ինք անոր ձեռքէն կը բռնէ:
Երիտասարդութենէ մինչեւ այս ծեր տարիքս
չրեւսայ արդար մարդ մը՝ Աստուծոյ կողմէ լքուած,
կամ անոր զաւակները՝ որ հաց կը մուրան:
Արդար մարդը ամէն օր կ'ողորմի եւ փոխ կու տայ,
եւ իր զաւակները օրհնութիւն են իրեն:

ՉԱՐԵՐՈՒՄ ԵՒ ԲԱՐԻՆԵՐՈՒՄ ՎԱԽՏԱՆԸ 37:12-26 (Շար.)

Շարունակենք Սաղմոս 37:12-26 հմբ: Այս տեղ կը տեսնենք ոչ միայն ամբարիշտին անօրէնութիւնը, անոր զարտուղի ձեւերով յաջողութիւն ունենալը, այլ նաեւ արդարին դէմ անոր վարմունքը, երբ անհկա դաւ կը նիւթ արդարին դէմ: Ծննդոց գիրքը յստակօրէն մեզի կը ներկայացնէ թէ ինչպէս երկու եղբայրներու միջեւ ինչպիսի վիճակ ստեղծուեցաւ երբ Աբելի գոհը ընդունեցաւ, իսկ Կայէնինը՝ ոչ: Կայէն ինչպիսի մտածումներ ունեցաւ, դաւադրութիւն, թշնամութիւն, միանչեւ իսկ սպաննելու ծրագիր: Սա կը նշանակէ, որ առաջին իսկ օրէն սկսեալ ամբարիշտին թշնամական կեցուածքը արդարին նկատմամբ: Սակայն, անոր դիմաց Աստուած կը ծիծաղի անոր վրայ, որովհետեւ անոր օրերը մօտեցած են կորուստի: Եւ ինչ ծրագիր ալ ունենան այդ բոլորը ի վերջոյ իրենք զիրենք պիտի վնասեն: Այո մի գուցէ ժամանակաւոր վնաս հասցնեն արդարին, բայց աւարտին, ի՞նչ, եթէ ոչ իրենց իսկ կորուստը:

Հերաքրքրական համեմատական մը կ'ընէ Դաւիթ ըսելով, թէ արդարին ունեցած քիչը աւելի լաւ է, քան ամբարիշտներուն մեծ հարստութիւնը, որովհետեւ Տէրը պիտի խորտակէ, մինչ նեցուկ պիտի կանգնի արդարին: Մէկ այլ ուրիշ պարագայ մը որ կրնանք գայթակղիլ, շարի քիչի: Բայց տեսէք Սաղմոսերգուն կը վստահեցնէ, որ քիչ ունենալը պէտք չէ որ խնդիր ըլլայ, մանաւանդ երբ ամբողջական վստահութեամբ զիրենք ու պէտք է ըստ այնմ ունենանք զհրակցութիւնը, թէ Տէրը ին անձամբ պիտի հոգայ մեր պէտքերը, ինչպէս առիթով մը Քրիստոս պիտի սորվեցնէր ըսելով. «Դիպեցէք երկինքի թռչունները կամ դաշտի շուշանները, թէ ինչպէս Տէրը հոգ կը փանի, որքան առաւել եւս անոնց նկատմամբ որոնք անքիժ կեանք կ'ապրին»: Չնայած Քրիստոս պիտի ըսէ, Աստուած Իր արեւը կը ծագեցնէ թէ արդարին եւ թէ մեղաւորին, անձրելը նոյնպէս: Բայց ամբարիշտը ինք չանդրադառնար որ այդ բոլորը Աստուծոյ կողմէ փրում բարիքներ են: Մինչ արդարը փառք կու տայ Իրեն: Ահա այդպիսիներուն ժառանգութիւնը յաւիտեան պիտի ըլլայ: Առաւել եւս անոնք ամօթով պիտի չմնան ոչ սովի ժամանակ ոչ ալ չար օրերուն, որովհետեւ վստահ են, որ Տէրը զիրենք պիտի յագեցնէ: Պօղոս Առաքեալ պիտի Աստուծոյ յուսացող սրտերը ամօթով պիտի չմնան: Մինչ ամբարիշտները պիտի կորսուին, ինչո՞ւ, որովհետեւ անոնք իրենց յոյսը դրին իրենց դիգածին, իրենց բազուկին: Սիրելիներ, չի նշանակէր Աստուծոյ ամողջովին վստահիլը ուրեմն մենք անպէտք ենք, ուր յաճախ մարդիկմ կ'ըսեն, «Աստուած մարդուս խելք փուեր է», այդ ճիշդ է, սակայն այդ խելքը աստուածային իմաստութեամբ գործածելու: Երկրորդ, զհրակցութիւնը ունենալու, որ ինչ որ ունինք, Աստուծոյ կողմէ փրում բարիքներ են, որուն համար շնորհակալութիւն յայտնելու: Եւ ոչ թէ ամբարտաւանօրէն այնպէս մը կարծելու թէ այդ բոլորը մենք ըրինք, մեր ձեռքի գործը: Այո, մեր ձեռքի գործը, սակայն եթէ Աստուած այդ ձեռքին ոյժը չտայ, այդ միտքին իմաստութիւնը չտայ, մեզի փրում այդ բարիքները օգտագործելու ամբարշտութեան եւ ոչ թէ բարիքի:

Տակաւին, ամբարիշտը իր փոխ առածը չի վերադարձներ: Նախ որմէ խոփ առած է, եւ որուն դարձնելու: Յաջորդ համարը աւելի յստակ կը դարձնէ միտքը: Արդարը կու տայ, ողորմած ըլլալուն համար: Փոխ առած Աստուծմէ, որովհետեւ Աստուած է փրուողը այս բարիքները, եւ մենք այդ բարիքները ինչ ընելու ենք, եթէ ոչ վերադարձնելու, եւ ինչ ձեռով ողորմութիւն փալով: Քրիստոս պիտի ըսէ, «եղէք ողորմած ինչպէս ձեր երկնաւոր Հայրը ողորմած է»: Աստուած երբ ինձի կու տայ, կը նշանակէ ինձի կողորմի: Իսկ եւ ինչպէս կը վերադարձնեն, ուրիշին ողորմելով: Նմանելու Իրեն: Եւ ահա այդ ընելով աստուծոյ օրհնութիւնն է որ կը ստանան, եւ կը ճառանգեն երկիրը: Տեսէք դարձեալ ակնարկութիւն երկիր ժառանգութեան: Այն երկիրը որ Աստուած խոստացաւ: Իսկ օրհնութեան հակառակ՝ անէժք եւ կորուստ:

Ուրիշ խոստում մը, որ Տէրը Ինք կ'ամրապնդէ մարդու քայլերը, եւ անհկա Աստուծոյ կողմէ հաւանութիւն կը գրնէ: Նոյնիսկ եթէ իյնալու պարագայ ըլլայ, գետին ինկած չի մնար ու չի ձգեր, որովհետեւ Տէրը անոր ձեռքէն կը բռնէ: Այսինքն՝ կրնանք պարագաներու մէջէն անցնիլ ուր կրնանք գորիլ, սայթաքիլ, բայց Տէրը Ինք մեր ձեռքէն բռնած թոյլ չի տար որ ինկած մնանք: Ահա կու գայ վկայութիւն մը փալու եւ իր ակնապետի վկայութեամբ ըսելու, որ ահա երկար տարիներ ապրած օր մը չէ փեսած, որ արդար մարդ մը Աստուծոյ կողմէ լքուած ըլլայ, կամ անոր զաւակները՝ հաց մուրան: Նախ այս վկայութեամբ ցոյց կու տայ Աստուծոյ խոստումին գործնականացումը, որ եթէ Աստուած

խոսքացեր է օրհնել, պահել, ուրեմն՝ կ'օրհնէ ու կը պահէ: ոչ միայն անձը, այլ նոյնիսկ անոր զաւակները: Արդար մարդը ամէն օր կ'ողորմի, այնպէս ինչպէս Տէրը Ինք ամէն օր կ'ողորմի: Ահա արդարին մարդուն զաւակներն ալ իրեն համար օրհնութիւն են: Գիտէք ժողովրդային ասացուածք կայ, «Երբ զաւակները կ'իրթ են, յարգալից են» ծնողներուն համար մեծ հարստութիւն են, օրհնութիւն են:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՂՈՐԹ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէլոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն էս նեղեղոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ցանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*